2Corinthians

- 1 παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια
- 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
- 3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως
- 4 ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου
- 5 στι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων
- 6 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων
- 7 ειδοτες οτι ως κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως
- ⁸ ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη ασια οτι καθ υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην
- 9 αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους
- 10 ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυσεται εις ον ηλπικαμεν [οτι] και ετι ρυσεται
- 11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων

- 12 η γαρ καυχησις ημών αυτη εστίν το μαρτυρίον της συνείδησεως ημών ότι εν αγιότητι {VAR1: αγιότητι } {VAR2: απλότητι } και είλικρινεία του θεού [και] ουκ εν σοφία σαρκική αλλ εν χαρίτι θεού ανεστραφημέν εν τω κόσμω περισσότερως δε προς υμάς
- 13 ου γαρ αλλα γραφομέν υμιν αλλ η α αναγινώσκετε η και επιγινώσκετε ελπίζω δε ότι εως τέλους επιγνώσεσθε
- 14 καθως και επεύνωτε ημάς από μέρους ότι καυχημά υμών εσμέν καθαπέρ και υμείς ημών εν τη ημέρα του κυρίου {VAR1: ημών } {VAR2: [ημών] } ιησού
- 15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς υμας ελθειν ινα δευτεραν χαριν {VAR1: χαραν } {VAR2: χαριν } σχητε
- ¹⁶ και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν
- 17 τουτο ουν βουλομενος μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου
- 18 πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημών ο προς υμάς ουκ εστιν ναι και ου
- 19 ο του θεου γαρ υιος χριστος ιησους {VAR1: χριστος ιησους } {VAR2: ιησους χριστος } ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν
- 20 οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι διο και δι αυτου το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων
- 21 ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χρισας ημας θεος
- 22 {VAR1: [0] } {VAR2: 0 } kai sarahenog hmag kai dong ton arrahena ton pnermatog en taig kardiaig hmwn
- 23 εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον

 24 ουχ ότι κυριευόμεν υμών της πιστέως αλλα συνέργοι έσμεν της χαράς υμών τη γαρ πιστεί έστηκατέ

Chapter 2

- 1 εκρινα γαρ εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν
- 2 et gar egw lupw umaz kai tiz o eurrainwn me et mh o lupoumenoz ex emou
- ³ και εγραψα τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην σχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν
- ⁴ εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερως εις υμας
- 5 ει δε τις λελυπηκέν ουκ έμε λελυπηκέν αλλά απο μέρους ινα μη επιβάρω παντάς υμάς
- 6 ikanon to toiouto h epitimia auth h upo ton pleionon
- 7 ωστε τουναντιον μαλλον {VAR2: μαλλον } υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος
- 8 διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην
- 9 εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε
- 10 ω δε τι χαριζεσθε καγω και γαρ εγω ο κεχαρισμαι ει τι κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου
- 11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν
- 12 ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω
- 13 ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν
- 14 τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβεύοντι ημάς εν τω χριστώ και την οσμην της γνώσεως αυτου φανερούντι δι ημών εν παντι τόπω
- 15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις

- 16 οις μεν οσμη εκ θανατου εις θανατον οις δε οσμη εκ ζωης εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος
- 17 ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν

- 1 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η μη χρηζομεν ως τινες συστατικών επιστολών προς υμας η εξ υμών
- 2 η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων
- ³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις
- 4 πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον
- 5 ouc oti ar eautwn ikanoi esmen logisashai ti ws ex eautwn all h ikanoths hmwn ek tou heou
- 6 ος και ικανώσεν ημας διακονούς καινής διαθήκης ου γραμματός αλλα πνευματός το γαρ γραμμα αποκτέννει {VAR1: αποκτέινει } {VAR2: αποκτέννει } το δε πνευμα ζωοποιει
- ⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην
- 8 πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη
- 9 ει γαρ τη {VAR1: η } {VAR2: τη } διακονία της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονία της δικαιοσυνης δοξη
- 10 και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει εινεκεν της υπερβαλλουσης δοξης
- 11 ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη
- 12 εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα

- 13 και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου
- 14 αλλα επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον ημερας το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον οτι εν χριστω καταργειται
- 15 αλλ εως σημερον ηνικα αν αναγινωσκηται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται
- 16 ηνικα δε εαν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα
- 17 o de kurios to pneuma estin ou de to pneuma kuriou eleuberia
- 18 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

- 1 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηλεηθημεν ουκ εγκακουμεν
- ² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου
- 3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον
- ⁴ εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου
- 5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν {VAR1: χριστον ιησουν } {VAR2: ιησουν χριστον } κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν
- 6 ότι ο θέος ο είπων εκ σκότους φως λαμψεί ος ελαμψεν εν ταις καρδιαίς ημών προς φωτίσμον της γνώσεως της δοξης του θέου εν προσώπω ίησου {VAR2: [ίησου] } χριστου
- 7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων

- 8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι
- 9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι
- 10 pantote thn nekrosin του ihsou en τω sωματί periferonteς ina και ή ζωή του ihsou en τω sωματί ήμων φανέρωθη
- 11 αει γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων
- 12 wste o vantoz en hmin energeitai h de zwh en umin
- 13 εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν
- 14 ειδοτες ότι ο εγειρας τον {VAR1: [κυριον] } {VAR2: κυριον } ιησουν και ημας συν ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν
- 15 τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου
- 16 διο ουκ εγκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσω ημων ανακαινουται ημερα και ημερα
- 17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως {VAR2: ημων } καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν
- ¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

- 1 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις
- 2 και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες
- ³ ει γε και ενδυσαμενοι {VAR1: ενδυσαμενοι } {VAR2: εκδυσαμενοι } ου γυμνοι ευρεθησομεθα

- ⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης
- 5 ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος
- 6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου
- 7 δια πιστεως γαρ περιπατουμέν ου δια είδους
- ⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον
- 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι
- 10 τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε φαυλον
- 11 ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι
- 12 ου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια
- 13 είτε υαρ εξεστημέν θέω είτε σωφρονούμεν υμίν
- 14 η γαρ αγαπη του χριστου συνέχει ημας κριναντας τουτο οτι εις υπέρ παντών απέθανεν αρά οι παντές απέθανον
- 15 και υπέρ παντών απέθανεν ινα οι ζώντες μηκέτι εαυτοίς ζώσιν αλλά τω υπέρ αυτών απόθανοντι και ευερθέντι
- 16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν
- 17 ωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα
- 18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης

- 19 ως ότι θέος ην εν χριστώ κόσμον καταλλάσσων εαυτώ μη λογιζομένος αυτοίς τα παραπτώματα αυτών και θέμενος εν ημίν τον λογόν της καταλλάγης
- 20 υπερ χριστού ουν πρεσβεύομεν ως του θεού παρακαλούντος δι ημών δεομέθα υπερ χριστού καταλλαγητε τω θέω
- 21 τον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

- ¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας
- ² λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας
- 3 μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια
- 4 αλλ εν παντι συνισταντες {VAR1: συνιστανοντες } {VAR2: συνισταντες } εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριαις
- 5 εν πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιαις εν κοποις εν αγρυπνιαις εν νηστειαις
- 6 εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω
- 7 εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων
- 8 δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις
- 9 ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι
- 10 ως λυπουμενοι αει δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες
- 11 το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται
- 12 ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων

- 13 την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνθητε και υμεις
- 14 μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος
- 15 τις δε συμφωνησις χριστου προς βελιαρ η τις μερις πιστω μετα απιστου
- 16 τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων ημεις γαρ ναος θεου εσμεν ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μου λαος
- ¹⁷ διο εξελθατε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας
- 18 και εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

- 1 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου
- ² χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν
- 3 προς κατακρισιν ου λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημών εστε εις το συναποθανειν και συζην
- ⁴ πολλη μοι παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων
- 5 και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι
- 6 all o parakalwn tous tapeinous parekalesen hmas o beos en th parousia titou
- ⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι
- 8 στι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω {VAR2: [γαρ] } στι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας

- 9 νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων
- ¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται
- 11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι τω πραγματι
- 12 αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενέκεν του αδικησαντος {VAR1: [αλλ] } ουδε ένεκεν του αδικηθέντος αλλ ένεκεν του φανέρωθηναι την σπουδην υμών την υπέρ ημών προς υμάς ένωπιον του θέου
- 13 δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει ημων περισσοτερως μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων
- 14 οτι ει τι αυτώ υπερ υμών κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντά εν αληθεία ελαλησαμέν υμιν ουτώς και η καυχησίς ημών {VAR2: η } επί τίτου αληθεία εγένηθη
- 15 και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερως εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον
- 16 χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

- ¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας
- ² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτος της απλοτητος αυτων
- 3 οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και παρα δυναμιν αυθαιρετοι
- 4 μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημών την χαριν και την κοινώνιαν της διακονίας της εις τους αγιους
- ⁵ και ου καθως ηλπισαμεν αλλα εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου

- 6 εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην
- 7 αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ημων εν υμιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε
- 8 ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων
- 9 γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημών ιησου χριστου {VAR1: [χριστου] } {VAR2: χριστου } οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκείνου πτωχεία πλουτησητε
- 10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι
- 11 υυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του έχειν
- 12 ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει
- 13 ου υαρ ίνα αλλοίς ανέσις υμίν θλιψις αλλ έξ ισότητος εν τω υυν καίρω το υμών περισσέυμα είς το έκεινων υστέρημα
- 14 ινα και το εκεινών περισσευμά γενηται εις το υμών υστερημά όπως γενηται ισότης
- 15 καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν
- 16 cariz de tw hew tw didonti {VAR1: didonti } {VAR2: donti } thn authn spoudhn uper umwn en th kardia titou
- 17 οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας
- 18 συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων
- 19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν {VAR1: εν } {VAR2: συν } τη χαριτι ταυτη τη διακονουμένη υφ ημων προς την {VAR2: [αυτου] } του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων
- 20 στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων

- 21 προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων
- 22 συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημών ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας
- 23 είτε υπέρ τίτου κοινώνος έμος και είς υμας συνέργος είτε αδέλφοι ημών αποστολοί εκκλησιών δοξα χρίστου
- 24 την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεως υπερ υμων εις αυτους ενδεικνυμενοι {VAR1: ενδειξασθε } {VAR2: ενδεικνυμενοι } εις προσωπον των εκκλησιων

- 1 περι μεν γαρ της διακονίας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφείν υμιν
- ² οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας
- ³ επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε
- ⁴ μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν {VAR1: λεγωμεν } {VAR2: λεγω } υμεις εν τη υποστασει ταυτη
- 5 αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν
- 6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενως φειδομενως και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαις επ ευλογιαις και θερισει
- ⁷ εκαστος καθως προηρηται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος
- 8 δυνατει δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον
- 9 καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα

- 10 ο δε επιχορηγων σπορον {VAR1: σπερμα } {VAR2: σπορον } τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και αυξησει τα γενηματα της δικαιοσυνης υμων
- 11 εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω
- 12 στι η διακονία της λειτουργίας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρούσα τα υστερηματά των αγίων αλλα και περισσεύουσα δια πολλών ευχαριστίων τω θέω
- 13 δια της δοκιμης της διακονίας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογίας υμών εις το ευαγγελίον του χριστού και απλοτητί της κοινώνιας εις αυτούς και εις παντάς
- ¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν
- 15 caric tw θ ew epi th anekdihyhtw autou dwrea

- 1 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας
- ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας
- 3 εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα
- 4 τα γαρ οπλα της στρατείας ημών ου σαρκικά αλλα δυνάτα τω θεώ προς καθαίρεσιν οχυρώματων
- 5 λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου
- 6 και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη
- 7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις

- ⁸ εαν {VAR1: τε } {VAR2: [τε] } γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι
- 9 ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων
- 10 στι αι επιστολαι μεν φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος
- 11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω
- 12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν
- 13 ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων
- ¹⁴ ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου
- 15 ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν
- 16 εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι
- 17 0 de καυχωμένος εν κυριώ καυχασθώ
- 18 ου γαρ ο εαυτον συνιστανων εκεινος εστιν δοκιμος αλλα ον ο κυριος συνιστησιν

- 1 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι αφροσυνης αλλα και ανεχεσθε μου
- 2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω
- 3 φοβουμαι δε μη πως ως ο οφις εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυτου φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και της αγνοτητος] της εις τον χριστον

- ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε
- 5 λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων
- 6 et de kai idiwths tw logw all ou th grwsei all en panti janepwsantes en pasin eis umas
- 7 η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινών ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν
- 8 αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν
- 9 και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουθενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν ετηρησα και τηρησω
- 10 εστιν αληθεια χριστού εν εμοί ότι η καυχησίς αυτή ου φραγησεται είς εμε εν τοις κλιμασίν της αχαίας
- 11 δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν
- 12 ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις
- 13 οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου
- 14 και ου θαυμα αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος
- 15 ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων
- 16 παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη γε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι
- 17 o lalw ou kata kurion lalw all ws en afrosunh en tauth th upostasei ths kauchsews
- 18 επει πολλοι καυχωνται κατα {VAR1: [την] } σαρκα καγω καυχησομαι
- 19 ηδεως γαρ ανέχεσθε των αφρονών φρονιμοι οντές

- ²⁰ ανέχεσθε γαρ ει τις υμας καταδούλοι ει τις κατέσθιει ει τις λαμβάνει ει τις επαίρεται ει τις εις προσώπον υμας δέρει
- 21 κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενηκαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω
- 22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω
- 23 διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερως εν φυλακαις περισσοτερως εν πληγαις υπερβαλλοντως εν θανατοις πολλακις
- 24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον
- 25 τρις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα
- 26 οδοιποριαις πολλακις κινδυνοις ποταμών κινδυνοις ληστών κινδυνοις εκ γενους κινδυνοις εξ εθνών κινδυνοις εν πολει κινδυνοις εν ερημια κινδυνοις εν θαλασση κινδυνοις εν ψευδαδελφοις
- ²⁷ κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι
- 28 χωρις των παρεκτος η επιστασις μοι η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων
- 29 τις ασθενει και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι
- 30 ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας {VAR1: [μου] } {VAR2: μου } καυχησομαι
- 31 ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι
- 32 εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν δαμασκηνων πιασαι με
- 33 και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

 1 καυχασθαι δει ου συμφερον μεν ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου

- 2 οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου
- 3 και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον είτε εν σωματι είτε χωρίς του σωματός ουκ οιδα {VAR1: [ουκ οιδα] } {VAR2: ουκ οιδα } ο θέος οιδέν
- 4 στι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι
- 5 υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις
- 6 εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει {VAR2: [τι] } εξ εμου
- ⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σατανα ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι
- 8 uper toutou tris ton kurion parekalesa ina aposth ap emou
- 9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις εν ασθενεια τελειται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις μου {VAR2: μου } ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου
- 10 διο ευδοκώ εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και στενοχωριαις υπερ χριστού όταν γαρ ασθενώ τοτε δυνατός είμι
- 11 γεγονα αφρων υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι
- 12 τα μεν σημεία του αποστολού κατειργάσθη εν υμίν εν παση υπομονή σημείοις τε {VAR1: [τε] } {VAR2: τε } και τεράσιν και δυνάμεσιν
- 13 τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην
- 14 ιδου τριτον τουτο ετοιμως εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα οι γονεις τοις τεκνοις

- 15 εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει περισσοτερως υμας αγαπων {VAR1: αγαπω } {VAR2: <αγαπων> } ησσον αγαπωμαι
- 16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλα υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον
- 17 μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας
- 18 παρεκαλεσα τίτον και συναπεστείλα τον αδελφον μητι επλεονεκτήσεν υμας τίτος ου τω αυτώ πνευματί περιεπατήσαμεν ου τοις αυτοις ίχνεσιν
- 19 παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομης
- 20 φοβουμαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη πως ερις ζηλος θυμοι εριθειαι καταλαλιαι ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασιαι
- 21 μη παλιν ελθοντος μου ταπεινώση με ο θεος μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκότων και μη μετανοησαντών επι τη ακαθαρσία και πορνεία και ασελύεια η επραξαν

- 1 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα
- 2 προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι
- 3 επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν
- ⁴ και γαρ εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας {VAR1: [εις υμας] } {VAR2: εις υμας }
- ⁵ εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν ει μητι αδοκιμοι εστε
- 6 ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι

- 7 ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν
- 8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της αληθειας
- 9 χαιρομέν γαρ όταν ημείς ασθενώμεν υμείς δε δυνατοί ητε τουτό και ευχομέθα την υμών καταρτίσιν
- 10 δια τουτο ταυτα απών γραφώ ινα παρών μη απότομως χρησώμαι κατά την εξουσίαν ην ο κυρίος εδώκεν μοι εις οικοδομην και ουκ εις καθαίρεσιν

- 11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτίζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων
- 12 ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες
- 13 η χαρις του κυριου ιησου χριστου {VAR1: [χριστου] } {VAR2: χριστου } και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων